

ת"פ 15735/07/13 - מדינת ישראל נגד ל' ר'

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 15735-07-13 מדינת ישראל נ' ר'(אחר/נוסף)

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ל' ר'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל פס

ב"כ הנאשם עו"ד שני קליימן ממשרדה של עו"ד בן צבי

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:

תקיפת בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין; שלוש עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיפים 273 ו- 25 לחוק העונשין; נהיגה בהיות הנהג שיכור, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן מונה שלושה פריטי אישום, כדלקמן:

פרט אישום ראשון

בהתאם לעובדות פרט האישום הראשון, ביום 30.06.13 בשעה 20.00 לערך, על רקע וויכוח, תקף הנאשם

עמוד 1

את רעייתו (להלן: "המתלוננת"), בביתם שבחצר בית הוריו ב***** , בכך שהכה בראשה באמצעות ידיו. לאחר מכן, השכיב הנאשם את המתלוננת על המיטה ותקף אותה, כך שנגרמה לה חבלה, בדמות סימן אדום, בידה השמאלית.

בעקבות כך, ניגש בנם הקטין לבית הורי הנאשם וקרא לעזרת אמו של הנאשם אשר הגיעה לבית ואמרה למתלוננת ולקטין כי יגשו לביתה עד אשר הנאשם יירגע. עת שהו השניים בבית הוריו של הנאשם, צעק הנאשם כי יפתחו לו את הדלת, אמר למתלוננת כי יהרוג אותה וירצח אותה וכן, שבר את תריס החלון בבית הוריו.

פרט אישום שני

בהתאם לעובדות פרט האישום השני, בהמשך למתואר בפרט האישום הראשון שבכתב האישום, משודע לנאשם כי הוזמנה משטרה, נכנס לרכבו ונהג בו בהיותו בגילופין.

סמוך לשעה 21.30, בכביש 40, לפני צומת ***** , התנגש הנאשם עם הרכב במעקה בטיחות והרכב החל לעלות באש.

למקום הגיעו מתנדב ואחרים, אך הנאשם סירב לצאת מן הרכב, ניסה להתניעו ולאחר שהוצא ממנו בכוח על ידי המתנדב והאחרים, ניסה לרוץ לעבר הכביש ואמר מספר פעמים שברצונו להתאבד. לאחר מכן, אמר למתנדב "תירה בי אני רוצה להתאבד".

אמבולנס הוזמן למקום ובעת שפונה הנאשם, אמר לשוטרת שהגיעה למקום, כי הוא רוצה להתאבד. עוד אמר לה כי רעייתו לקחה לו את הילד והוא רוצה להרוג אותה ולהתאבד. באמבולנס, בנסיעה לחדר מיון, אמר לשוטרת "מי אתם, אני ארצח אותך אני לא סופר אותך, אני אהרוג את אשתך לקחה לי את הילד ואני אתאבד, אני אהרוג עוד הרבה אנשים בדרך" וכן, בעט ברגלה של השוטרת, השתולל וצעק כי רוצה לקפוץ מהאמבולנס ולהתאבד.

בהמשך למתואר, במיון בית החולים סורוקה, עת הגיעו השוטרים, ניסה הנאשם לבעוט באחד מהם, אך זה האחרון זז הצידה. הנאשם אף דחף את שניהם באמצעות ידיו, ניסה לנשוך אותם וכן, ניסה לתקוף אותם בכך שבעט לעברם וכן, הפך שולחן וספסל שהיו במקום.

עוד אמר הנאשם לשוטרים "יש לי אקדח ברכב, חבל שלא יריתי בכם איך שהגעתם, אבל אל תדאג אני אירה בכם כולכם אחד אחד, תשמרו על האקדח שלכם בשניה אני לוקח לכם אותו ויורה בכם, יא שוטר מניאק בן זונה, אל תדאג אני אשלח לכם אנשים, אני מכיר אנשים, אני אשרוף אותך".

מאוחר יותר, בניידת משטרה, בעת נסיעה לתחנת המשטרה, השתולל הנאשם, דפק את ראשו בחלון הניידת, נשך את כרית הראש של הנוסע ואמר לשוטר "אל תדאג אני אירה בך כדור אחד, אלוהים יקח אותך ואת ההורים שלך וגם את הילדים שלך, אלוהים ישרוף אותך וגם אותו (כשהוא מתכוון לשוטר השני), הוא יותר קל כי אין לו ילדים יא משטרה זונה, יא בן אלף זונות כולכם".

בתחנת המשטרה ב****, ניסה הנאשם לתקוף את השוטרים, בכך שהרים רגלו במטרה לבעוט בהם, אך נפל ואמר לשוטר "אני אירה בך, חבל שאין לך אקדח, הייתי יורה בך יא בן זונה, יא בן של אלף זונות, חבל שאין לי אקדח".

פרט אישום שלישי

בהתאם לעובדות פרט האישום השלישי, במועד שאינו ידוע במדויק, עובר למתואר בפרט האישום הראשון, עת היה נתון הנאשם להשפעת אלכוהול, אמר הנאשם למתלוננת כי ירצח אותה ויהרוג אותה.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם. במעשיו, פגע הנאשם בערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע - ביטחונו של הפרט, שלווה נפשו, שלמות גופו וכן, הגנה על שלמות גופם וכבודם של שוטרים האמונים על אכיפת החוק וביטחון הציבור. מידת הפגיעה בערכים העומדים בבסיס העבירות כנגד שוטרים הינה נמוכה עד בינונית. באשר לעבירת האלימות בה נקט הנאשם ולעבירת האיומים, מדובר במידת פגיעה בינונית עד גבוהה בערכים המוגנים ובאשר לעבירת הנהיגה בשכרות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים העומדים בבסיסה היא גבוהה.

העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע ובכללן עבירת אלימות נגד בת זוגו, כשהוא נתון להשפעת אלכוהול מדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם.

לדיו של ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם באשר לפרט אישום ראשון נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 16 חודשי מאסר בפועל. כן, הטלת מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירות; מתחם העונש ההולם באשר לפרט האישום השני נע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 14 חודשי מאסר בפועל. כן, הטלת מאסר מותנה, קנס, פיצוי לנפגעי העבירות, פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה שלא תפחת משנתיים ופסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה ממושכת; באשר לפרט אישום שלישי, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל. כן, הטלת מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.

לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

המאשימה סבורה כי לא קיימות נסיבות מצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם.

אין לקבל את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות, מאסרים מותנים, התחייבות להימנע מביצוע עבירות וצו מבחן למשך שנה. אימוץ המלצת שירות המבחן יהווה, לדעת ב"כ המאשימה, זניחה של מכלול שיקולי הענישה פרט לשיקול השיקום. המאשימה ציינה כי בהתאם לתסקירי שירות המבחן, אמנם נראה כי הנאשם אכן עשה מאמצים של ממש על מנת לשתף פעולה עם גורמי הטיפול,

אך לא הוכח כי הוא השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם. על כן, יש מקום ליתן לכך ביטוי במסגרת רכיבי הענישה אשר יוטלו עליו.

עוד ציין ב"כ המאשימה כי אך שירות המבחן סבור כי מאחורי עבירת האלימות שביצע הנאשם כנגד בת זוגו לא עומד האלכוהול לבדו ודפוס אישיותו שלו. בנוגע לעבירה זו, הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו ומשכך, מתקשה המאשימה לראות כיצד ניתן כלל לדבר על הליך טיפולי.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה מרתיע על כל העבירות בהן הורשע, קנס כספי, פסילת רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים ופסילת רישיון נהיגה ממושכת על תנאי. לנוכח עמדת המתלוננת, לא עתרה המאשימה להשית על הנאשם רכיב של פיצוי לזכותה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגישה בטיעוניה כי כל העבירות בוצעו על רקע שימוש באלכוהול והגדירה זאת כ"מחלה".

עוד הדגישה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 40 שנים, אדם עובד המפרנס את משפחתו. מצבו הכלכלי ירוד. הנאשם נעדר הרשעות קודמות פרט להרשעה אחת בגינה הושת עליו מאסר מותנה והתחייבות.

בשנה וחצי שחלפו ממועד ביצוע העבירות, הנאשם "עבר מהפך", לדבריה וניתן לראות זאת בתסקירי שירות המבחן. שם מדווח כי הנאשם אינו שותה אלכוהול ומצבו יציב. הדבר הוביל לשינוי בתפיסת עולמו של הנאשם ובדפוס התנהגותו. קצינת המבחן מציינת בתסקירי שירות המבחן כי הנאשם הפנים ומודע יותר לסיכונים הכרוכים בהישנות צריכת אלכוהול. לדידה של ב"כ הנאשם, מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם למד לקחו ועשה כברת דרך.

בתסקיר האחרון שהתקבל מאת שירות המבחן מצויין כי הנאשם, עקב מצב נפשי ירוד, אינו יכול כעת להשתלב בטיפול. ב"כ הנאשם הדגישה כי אין מדובר בחוסר רצון של הנאשם להשתלב בטיפול אלא בחוסר יכולת.

ב"כ הנאשם ציינה כי רעייתו של הנאשם שבה להתגורר עמו, לדבריה של רעייתו, מדובר ממש באדם אחר והם מעוניינים לשקם את הקשר הזוגי ביניהם.

הנאשם עשה מאמצים, הוא עבר את רובו של תהליך השיקום ובהתאם להוראת סעיף 40(א) לחוק סדר הדין הפלילי, זהו מקרה הנכנס בגדריו בו ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם. ב"כ הנאשם עתרה לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש של צ' בהיקף נרחב, צו מבחן והתחייבות להימנע מביצוע עבירות.

אמו של הנאשם סיפרה בבית המשפט כי הנאשם עבר שינוי גדול והיום, הוא אדם "חדש ונקי" ואינו צורך אלכוהול עוד. היא סיפרה כי הנאשם עבר תקופה קשה של גמילה ונסיעות ומאחר והוא אדם עם מוסר עבודה

ובתקופה זו לא עבד, נכנס לדכאון. מאז הביקור אצל הפסיכיאטר, הוא נוטל כדורים. מבקשת כי יחזור למשפחתו ולחיים תקינים.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 18.05.14 סקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 41 שנים, נשוי ואב לילד בן 7. שירת שירות מלא בצה"ל. ניכרת יציבות בתחום עיסוקו כמכונאי רכב, אך הנאשם החליף מספר מקומות עבודה לא מועט על רקע תנאי העסקה.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם סף תסכול נמוך, הוא בעל קושי לשלוט בתגובותיו ובכעסיו ובעל נוקשות מחשבתית. לאורך השנים, פיתח הנאשם תלות באלכוהול וזה האחרון הגביר את נטייתו להגיב באלימות.

הנאשם הופנה לראיון קבלה במסגרת קהילה טיפולית לנפגעי התמכרויות, אך לא התקבל על רקע קשייו בנטילת אחריות למעשיו.

מחודש אוקטובר 2013, שולב הנאשם במסגרת המרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול בעיר אשדוד. דווח כי הנאשם מגיע לפגישות באופן קבוע ואינו צורך אלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי נטילת האחריות מטעם הנאשם בכל הנוגע לעבירות האלימות שביצע כלפי רעייתו, אינה מלאה וכי דפוסי התנהגותו ואישיותו עומדים בפני עצמם כגורמי סיכון להתפרצות וקושי בוויסות רגשותיו השליליים.

בתסקיר שירות המבחן מיום 09.07.14 צויין כי הנאשם נטל חלק בתוכנית טיפולית וסיים אותה בהצלחה. עוד עתיד הנאשם להשתלב בתוכנית טיפולית "12 צעדים" במהלך חודש אוקטובר 2014. שירות המבחן ציין כי הנאשם החל לבטא מודעות והסכמה להשתלב בטיפול במסגרת ייעודית למניעת אלימות במשפחה. שירות המבחן המליץ על השתתפות של צ"צ בהיקף של 250 שעות, אשר יאפשר המשך תפקודו במעגל התעסוקה ויכולתו לפרנס את בני משפחתו. כן, השתתפות מאסרים מותנים, צו מבחן למשך שנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירות.

מתסקיר שירות המבחן מיום 16.11.14 עולה כי בחודש האחרון חלה נסיגה במצבו הנפשי של הנאשם והוא החל בטיפול פסיכיאטרי וכעת, נוטל תרופות. מנהלת המרכז למניעת אלימות במשפחה מסרה כי נערכו לנאשם שני ראיונות ונוכח עמדותיו הסגורות ביחס להשתלבות בטיפול זה, כפי שעלו בראיונות ומצבו הנפשי, לא ניתן לשלבו כעת בטיפול. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי הולך וגובר להמשיך התפתחות חיובית, בשל מבנה אישיותו, נטייתו לסף תסכול נמוך, הפרעת הסתגלות והעובדה כי הוא נתון זמן ממושך בתנאים מגבילים. עם זאת, ניכר כי הנאשם עושה כמיטב יכולתו על מנת לשתף פעולה עם הגורמים הרלוונטיים והוא מצליח להמשיך להימנע מצריכת אלכוהול. שירות המבחן שב על המלצתו להשית על הנאשם צו של צ"צ בהיקף של 250 שעות, מאסרים מותנים, צו מבחן למשך שנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירות.

דין

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

לאחר מכן, על בית המשפט לגזור את העונש בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, כשהוא מתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות דווקא בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

טרם קביעת מתחם העונש ההולם, אציין כי המעשים בהם הורשע הנאשם, הגם שחלקם דומים במהותם, אינם מהווים מסכת עובדתית אחת ומהווים אירועים נפרדים אשר בגין כל אחד מהם יקבע מתחם עונש הולם נפרד.

אין להקל ראש בעבירות בהן הורשע הנאשם. פגיעתן בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר.

בפרט האישום הראשון, הורשע הנאשם בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד.

עבירת תקיפת בת זוג הינה עבירה אשר בגינה, מצא המחוקק לקבוע, כי יש להחמיר עם מבצעה. פגיעתה בתא המשפחתי ובתחושת הבטחון האישי ושלמות הגוף של בת הזוג אינה מינורית כלל וכלל.

עבירת ההיזק לרכוש במזיד פוגעת בערך המוגן של הגנה על קניינו של הפרט.

הנאשם, עת היה נתון תחת השפעת אלכוהול, תקף את המתלוננת בכך שהכה אותה בראשה באמצעות ידיו. כן, השכיבה על המיטה ותקף אותה, כך שנגרם לה סימן אדום בידה השמאלית. בנם הקטין הזעיק את סבתו, אמו של הנאשם ולאחר הגעתה לבית, יצאו המתלוננת והקטין מן הבית ושהו בבית הוריו הסמוך. אז, צעק הנאשם כי יפתחו לו את הדלת, איים על המתלוננת כי יהרוג אותה וירצח אותה וכן, שבר את תריס חלון בית הוריו.

מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים היא ממשית.

נסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה מובילים למסקנה כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם בפרט האישום הראשון נע בין 5 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

בפרט האישום השני, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, שלוש עבירות של ניסיון

לתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ונהיגה ברכב בעת היותו שיכור.

עבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו המבוצעות כלפי שוטרים הממלאים את תפקידם, פוגעות באושיות השלטון ובסדרי שלטון תקינים. הן חותרות תחת ההגנה על שלמות הגוף והחיים של העוסקים במלאכת אכיפת החוק ושמירה על הסדר הציבורי.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חומרת עבירות אלו. לעניין זה ראה, למשל, הדברים אשר נאמרו בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל, (נבו, 28.07.1998):

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי... מערכת אכיפת החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם, לא יוכל לצאת בעונש קל. עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולאו דווקא תוצאותיה."

(עוד ראה למשל ע"פ 6642/09 מדינת ישראל נ' גביש (לא פורסם, 30.12.2009)).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים הללו אינה ברף הגבוה, אך הנאשם שב וביצע אותן ברצף נגד מספר שוטרים.

עבירת הנהיגה בשכרות הינה עבירה חמורה אשר מסכנת הן את הנהג והן את יתר הנוסעים עמו או לצידו בכביש (ראה למשל רע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מדינת ישראל, (לא פורסם); רע"פ 6418/07 כהן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 05.09.2007)).

מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ממשית וגבוהה. הנאשם, במהלך נהיגתו, התנגש במעקה בטיחות והרכב החל לעלות באש.

מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם בפרט האישום השני נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

בפרט האישום השלישי הורשע הנאשם בעבירת איומים. עבירה הפוגעת בשלוות נפשו של הפרט ובמניעת הפחדתו והקנטתו. כך גם נפגע חופש הבחירה של הפרט (ראה רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד

ס(4) 95, 105; רע"פ 1178/97 כהנא נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 266, 270; ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 378). הנאשם, עת היה תחת השפעת אלכוהול, איים על המתלוננת כי ירצח אותה ויהרוג אותה. האיום הוא איום ממשי ומוחשי וקיים חשש כי הוא יוצא מן הכוח אל הפועל.

מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בפרט האישום השלישי נע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם עבר פלילי המונה הרשעה אחת משנת 2007 בגין עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. כן, לחובתו 7 הרשעות תעבורה קודמות, כשהאחרונה שבהן משנת 1999 ובגינה נדון לפסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה בת 3 חודשים.

לקולא, יש ליתן משקל להודיית הנאשם אשר הובילה לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי.

לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, שכן, אין לטעמי במידע שהובא בפני בית המשפט להצביע על סיכוי ממשי ומשמעותי לשיקום. הנאשם אמנם עושה כמיטב יכולתו על מנת לשתף פעולה עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול. הוא אף השתלב בתכנית טיפולית ונמנע משתיית אלכוהול, אך בכך אין די. מנהלת המרכז למניעת אלימות ציינה כי אין בידם לקבלו לטיפול ייעודי בתחום זה, נוכח עמדותיו הסגורות ביחס להשתלבות בטיפול ומצבו הנפשי הירוד.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו נטל אחריות מלאה על מעשיו כלפי המתלוננת.

עוד ציינה קצינת המבחן כי שירות המבחן התרשם מקושי הולך וגובר להמשך התפתחות חיובית, על רקע השילוב שבין מבנה אישיותו של הנאשם ונטייתו לסף תסכול נמוך.

לפיכך, תמוהה בעיני המלצת שירות המבחן להשתת עונש של של"צ, מאסר מותנה, צו מבחן והתחייבות, ואין בידי לקבלה.

מעשיו של הנאשם חמורים עד מאוד ויש ליתן בכורה לאינטרס הציבורי ולשיקולי ענישה והרתעה על פני העדפת האינטרס האישי של הנאשם.

ועוד יצויין לענין זה כי שירות המבחן אמון על שיקוליו של הנאשם ועל אלה בלבד, בעוד בית המשפטאמון על מכלול השיקולים, לרבות האינטרסים הציבוריים, ועל כן והגם שהוא נותן משקל נכבד להמלצות שירות המבחן, הרי שאלה אינן חזות הכל, אלא ניתן להן משקל במכלול השיקולים.

ועם זאת ניתן משקל לניסיונותיו של הנאשם לשיקום ולטיפול.

שמתי לבי לעובדה כי העונש אשר יוטל על הנאשם עתה הינו העונש הממשי הראשון המוטל עליו ואף לכך, יינתן משקל מסויים.

לאור האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם כעונש כולל בגין מכלול העבירות בהן הורשע, כדלקמן:

9 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם - 30/6/13 - 1/10/13.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או כל אחת מן העבירות בהן הורשע.

עקב מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לא מצאתי להטיל עליו קנס. חלף זאת, יחתום הנאשם על התחייבות בסך של 2,500 ₪. תוקפה של ההתחייבות למשך שנה מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה בה הורשע. ההתחייבות תחתם עוד היום - 04.05.15, שאם לא כן, יאסר הנאשם למשך 5 ימים.

הנאשם יפסל מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה בפועל למשך 10 חודשים, החל מיום שחרורו ממאסר. עוד יפסל הנאשם מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה למשך 6 חודשים ואלו יהיו על תנאי למשך 3 שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה של נהיגה בשכרות. למען הסר ספק, מניין הפסילה בפועל מיום הפקדת רישיון הנהיגה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, במעמד הצדדים.